

BARRUD
en by i Västergötland
genom 100 år

BYALAGET I BARRUD
MCMLXXXIV

DIGITALISERAD VERSION 2021

Del ett: bokens sidor 0 – 26

DEL TVÅ: BOKENS SIDOR 27 – 59

Del tre: bokens sidor 60 - 87

INNEHÅLL

INLEDNING

BARRUDS8YGDENS ÄLDSTA HISTORIA

Författare Bertil Undén

BYBOR I BARRUD MED OMNEJD ÅR 1910

LEVEBRÖD OCH SYSSELSÄTTNING

PÅ 1910- TALET Med framåtblickar

BILDER FRÅN 1930- OCH 40- TALET

BARRUD PÅ 1950- TALET

BARRUD ÅR 1982

FOTOGALLERI: BYBOR PÅ 1980- TALET

DEL TVÅ

GÅRD FÖR GÅRD - STÄLLE FÖR STÄLLE

Stenberget: Undén/Persson

Stenberget: Johansson

Jotunheim

Grässjöfallet

Dammkärret: Göransson

Dammkärret: Carlqvist/Larsson

Notängen: Granhed

Notängen: Djurberg

Barrud: F. d. Svensson

Barrud: Persson/Undén

Barrud: Olofsson

Barrud: F. d. Gustaf Moberg

Barrud: Gustafsson

Barrud: Fransson

Barrud: F. d. Andersson

Soldatbostället

Barrud: Gunnarson

Barrud: Wärn

Krontorp

DEL TRE

Bönehuset i Barrud

SKOLAN I ULLSANDSMO

SOLDATLIV I BARRUD

SAGT OCH GJORT I BARRUD

NÄR SÅGVERKET I BARRUD

FICK FLERA DELÄGARE

NÄR MARIA OLOFSDOTTEN SKREV

HÅLLNINGSKONTRAKT

TRE SYSTRAR FRÅN VÄRMLAND
NÄR DET VAR MISSIONSAUKTION
I BARRUD

EN 8ARRUDSPROFIL UNDER 1900- TALET
MOBERGS SLÄKTTAVLA
med anknytning till Barrud

BARRUD ÅR 1984

ÅRTAL I BARRUDS HISTORIA

FÖRORD TILL DEN DIGITALISERADE VERSIONEN 2021

När 1970- talet gick mot sitt slut väcktes en tanke i Barrud och den utvecklade sig till ett projekt som varade i två somrar, 1979 och 1980. Inom byns hank och stör fanns en pärla som övergivits och var på väg att förvandlas till ett ruckel, utan antydning till pärleglans.

Barruds *Bönhus* - jag kommer alltid att kalla det så, när jag själv får bestämma – hade stått där sedan 1894 men nu var risken överhängande, att det skulle rasa ihop. Det blev ett upprop på våren 1979: Kom och hjälp till! Två somrars arbete, med frivillig arbetskraft, i en omfattning som ingen kunnat förutse, gjorde underverk, om man med underverk menar att Bönhuset på sensommaren 1980 lyste som en äkta pärla, infattad i en skön omgivning. Välvilligt ställde markägare och arrendator mark till förfogande runt huset, och den marken räckte till en rymlig parkeringsplats, en äng där Byalaget fick slå gräset och sätta upp en hässja på gammaldags sätt samt ännu en äng, utanför Bönhusets gavel, där en midsommarstång kunde resas och Små Grodorna skutta i frihet, sommar efter sommar efter 1980.

Det bildades ett Byalag med generösa stadgar (regler) som tillät varje människa som brydde sig om Bönhuset i sin naturliga omgivning, att vara medlemmar. Byalaget anordnade gemensamma aktiviteter från tidiga våren till sommarens slut. Man hade lärt känna varandra redan under arbetsomrarna och den gemenskapen utvecklades under de följande åren. Någon kom på idén (det var faktiskt Ulf Drake), att man borde skriva om byns historia. Byalaget beslöt att så skulle ske, varefter Ulf och jag satte igång att samla material. Vi fick positiv respons och på våren 1984 skrev jag koncept till den så kallade Barrudsboken. 200 exemplar trycktes av SJ i Stockholm, med mycket förmånliga ekonomiska villkor. De böckerna såldes slut samma sommar (1984) och ytterligare 200 exemplar trycktes senare på samma ställe. Även dessa såldes så småningom. Boken kostade 50 kronor och försäljningen förstärkte Byalagets kassa med 20 000 kronor.

Jag har nu dammat av manuskriptet från 1984 och avsikten är att publicera Barrudsboken på min hemsida www.mossebobladet.se. I den här delen – den andra av tre – finns sidorna 27- 59 i boken. Del ett fick och den kommande, del tre, får ungefär samma omfång. Bilderna specialbehandlades för att kunna tryckas med den tidens teknik. Det innebär att en del av dem blir lite rutiga i denna tappning. Om jag har samma bilder i original, använder jag dessa.

Det finns flera berättelser och filmer på hemsidan som berättar om Barrud. I detta sammanhang vill jag främst peka på en uppföljning till Barrudsboken, som fokuserar på folket i Barrud under artonhundratalet: <http://mossebobladet.se/a.big.barrud%20adert.h.talet.pdf>.

En majoritet bestämde 1984 att Barruds pärla skulle kallas *Bönehus*, med motiveringen att *Bönhus* lät lättsinnigt. Majoriteter ska man respektera, så jag använder bokens beteckning i den här utgåvan. Men man ska veta att ingen Barrudsbo någonsin kallade sitt Bönhus för Bönehus och lätt sinne är en egenskap, värd att sträva efter.

/ Alf

GÅRD FÖR GÅRD – STÄLLE FÖR STÄLLE

F. d. södra Bygatan i Barrud,

I detta avsnitt finns kortfattade redogörelser för de enskilda fastigheternas ägare och familjer under de senaste hundra åren.

I släktavlorna anger vi i regel människornas tilltalsnamn och födelseår.

Det är många årtal som sätts på pränt och det är nog oundvikligt att något enstaka årtal inte är helt rätt.

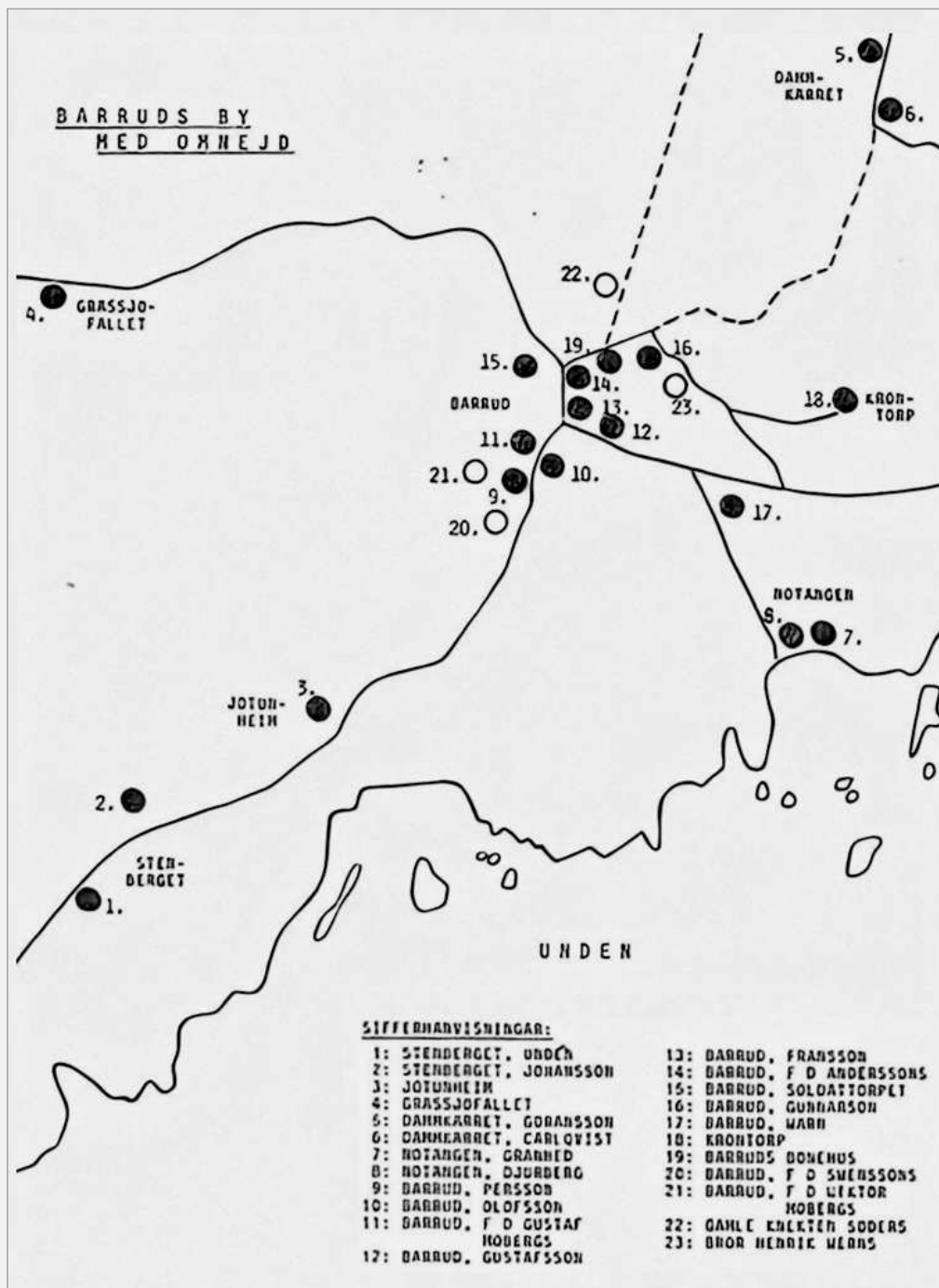
Samtliga bostadshus (huvudbyggnaderna) har fotograferats under år 1983 av Ulf Persson och Ulf Drake.

TILLÄGG

En kort film från invigningen av Barruds Boulebana år 1988:

<https://youtu.be/mcXh9eEEkzI>

Banan låg på Södra Bygatan.

STENBERGET (UNDÉN/PERSSON)

Det nuvarande bostadshuset uppfördes år 1889 och är senare tillbyggt. Ett äldre hus låg tidigare på samma plats. En stockvägg från det äldre huset finns kvar i det nyare. Gården ägs av Bertil och Ann Undén samt Ulf och Anita Persson. Ann och Ulf är syskon. Gården har varit i släktens ägo sedan år 1899.

SLÄKTTAVLA med direkt anknytning till fastigheten

Gustaf Davidsson (f år 1855) gift med
Anna (f år 1858)

Deras barn:	Emil	(f år 1885)	
	Hanna	(f år 1887)	Till USA, återvände
	Maria	(f år 1889)	
	Annie	(f år 1892)	Till USA, stannade
	Ester	(f år 1895)	Till USA, stannade
	Herman	(f år 1897)	Till USA, återvände
	Elsa	(f år 1900)	
	Helga	(f år 1902)	

samt tidigt avlidna Johan och Karl

Valfrid Persson (f år 1900) gift med
Elsa (f år 1900)

Deras barn:	Ann	(f år 1938)
	Ulf	(f år 1941)

Fastigheten har haft sin nuvarande omfattning sedan år 1832. Då delades Stenberget på två fastigheter, denna Stenberget 1:17 och en annan, 1:15. Gården Stenberget finns dokumenterad redan år 1716.

Fastighetens ägare genom åren

- 1899	August Svensson
1899 - 1928	Gustaf och Anna Davidsson
1928 - 1941	Sterbhus
1941 - 1953	Herman Davidsson
1953 - 1973	Sterbhus
1973 -	Familjerna Undén och Persson

Bertil (f år 1937) och Ann (f år 1938) Undén, med barnen Catharina (f år 1962), Nicklas (f år 1965) och Elisabeth (f år 1970) bor i Karlskoga. Stenberget är främst deras veckosluts- och sommarviste.

Ulf (f år 1941) och Anita (f år 1944) Persson, med dottern Lena (f år 1971) bor på Ekerö i Stockholm och de vistas på somrarna och många helger och veckoslut under övriga året i Barrud, på Anns och Ulfs barndomsställe.

Det nu beskrivna Stenberget 1:17 är markerat med nr 1 på kartskissen, sidan 5.

STENBERGET (JOHANSSON)

Gården ägs av bröderna Gunnar, Gösta, Arvid och Bernt Johansson (1/5 var) samt deras bortgångna syster Gunborgs tre barn: Jan- Erik, Leif och Karin (1/ 15 var).

Det här är Carl David Anderssons fädernegård, där familjen Andersson bodde till år 1917, då de flyttade till Lugnås. Det fanns fem barn i den familjen och de hette Folke, Greta, Gösta, Karin och Knut. Hustrun hette Hilma.

<u>Fastighetens ägare genom åren</u>		
- 1917	Carl David Andersson och hans hustru Hilma	
1917 - 1929	Katrinefors AB	
1929 - 1968	Karl Johansson och hans hustru Berta	
1968 -	Syskonen Johansson	

Under den tid Katrinefors var ägare, var gården utarrenderad. Först var det Birger och Laura Andersson som bebodde och brukade Stenberget. Därefter kom Gustaf och Signe Skoog från Dammkärret till Stenberget omkring år 1920 och de stannade till år 1929. Då flyttade de, först till Gårdsjö och senare till Slätte och Töreboda. Barnen Skoog hette: Gunhild, Nanny, Gunborg, Toris, Bertil, Solveig, Ingvar och Holger.

SLÄKTTAVLA familjen Johansson			
Karl Johansson (f år 1886) gift med			
Berta (f år 1893)			
Deras barn:	Gunnar	(f år 1917)	g m Ann-Lis (f år 1916)
	Gösta	(f år 1920)	
	Arvid	(f år 1922)	g m Eivor (f år 1921)
	Bernt	(f år 1922)	
	Gunborg	(f år 1925)	g m Bertil Kempe
Gunborg och Bertil Kempes barn:			
	Jan-Erik	(f år 1946)	
	Leif	(f år 1947)	
	Karin	(f år 1949)	

Bröderna Johansson bor i Töreboda och Skövde och syskon- barnen bor i Stockholm.

På gränsen mellan denna och Undén/Perssons fastighet ligger traktens enda bevarade linbastu. Den användes förr av de två grannställena i Stenberget gemensamt. På 1930- talet var den i det närmaste fallfärdig, men reparerades då med hjälp av den ofta anlitate snickaren Johan Jansson (Johan i Gropa). Linbastun står där nu och påminner om en tid, då linhantering ingick som en naturlig del i gårdarnas vardagsliv.

Den nu beskrivna fastigheten är markerad med nr 2 på kartskissen, sidan 5.

JOTUNHEIM

I början av 1900- talet hade Barruds egen soldat, Henning Söder, tagit med sig kaptenerna Sten Ludvig Djurberg och Nils af Geijerstam till Barrud och dessa fann sådant behag i trakten att de ville bygga en jaktstuga här. Man valde ut en plats som förut varit potatislycka, inhägnad med en kraftig stenmur. Det var från Victor Mobergs fastighet avstyckningen skedde. Köpekontrakt skrevs år 1909.

Ett knuttimrat hus med två våningar, i norsk stil, uppfördes och det döptes till Jotunheim. Byborna sade dock aldrig något annat än "Villan" om huset och till och med Ävängsviken fick ett nytt namn. Den kallades "Villaviken" av Barruds-borna.

Jotunheim byggdes av byborna med timmer från Barrud. Frans Johansson var förmodligen, jämte soldaten Söder, mest engagerad i att ställa timret i ordning och uppföra huset.

Jakträttskontrakt skrevs med Gustav Svensson år 1909 och huset fungerade som "jaktslott" och sommarhus för ägarna och deras familjer. Djurberg var även konstnär och fortfarande finns målningar av honom i huset.

Jotunheim år 1916. Huset uppfördes omkring 1910.

Jotunheim har betytt en hel del för byborna under årens lopp och många har varit engagerade i olika arbeten med huset och tomten och även med hushållssysslor. Det var till exempel Gustaf Wörn som sprängde brunnen omkring år 1910. Soldatparet Söder hjälpte till med vissa sysslor i köket och även unge Nils Söder (som berättat detta) hjälpte till med mjölk- och ägghämtning från byn. Unga Judith från Darnmkärret var barnpiga hos Djurbergs en tid. Familjerna hade även andra pigor på den tiden och byns ungarlar gjorde nog gärna extra arbeten nere vid Villan. Gustaf Wörn sprängde inte bara brunn där nere. Han hämtade sin brud Hulda på Jotunheim. Under somrarna blev det också tillfälle för flera av Barrudsborna att tjäna lite extra pengar för arbete och försäljning till sommargästerna.

År 1934 blev det ägarbyte på Jotunheim. Då köptes fastigheten av provinsialläkaren Einar Lindström från Fellingsbro. Han lät under årens lopp göra en del förändringar på huset. En veranda och ett annex byggdes till och spåntaket byttes mot tegeltak. Tomten ändrades också. En terrass anlades. Även vid dessa arbeten var flera bybor engagerade och försäljning av mjölk, ägg, potatis och andra förnödenheter skedde i ökad omfattning. Även familjen Lindström hade pigor, nu dock omdöpta till hembiträden. Det betydde åtskilliga visiter nere i Villan, av byns ungarlar, även vid den här tiden (1940- talet). Det fanns då ganska många ungarlar i byn. Förutom bröderna Fransson med flera, var även David Andersson på friarstråt till Villan. Men även den gång, då han till den tillbedda, hade med sig en halvliter i present, kammade han noll.

Vad det var i buteljen? Inte vet vi. Men saft var det nog inte. Ska vi gissa på "fölkönjack"?

Jotunheim i modern tid.

Familjen Lindström växte och det blev både barn och barnbarn, som alla trivdes och ville vara på Jotunheim. År 1973 lät därför döttrarna Gudrun och Berit uppföra två mindre timmerhus på tomten, med sina makars Erik och Ulf hjälp. Men även David i Barrud ställde sina krafter till förfogande och utförde ett tungt jobb.

Jotunheim är flitigt besökt av invånarna under sommartiden och de flesta upplever tillvaron i Tiveden som synnerligen behaglig och avstressande. Man har funnit nya vänner och ökad trevnad och gemenskap sedan Byalaget återuppstod år 1979. Jotunheim ägs idag av syskonen Gudrun Waltersson, Berit Drake och Jan Lindström samt barnen till den år 1976 bortgångne äldste brodern Karl Gustav Lindström.

Einar och Gunhild Lindström (1965).

SLÄKTTAVLA Doktor Lindströms familj

Einar Lindström (f år 1893) gift med
Gunhild (f år 1900)

Deras barn: Karl Gustav (f år 1929, d år 1976)
Gudrun (f år 1931)
Berit (f år 1935)
Jan (f år 1940)

Karl Gustav Lindström (f år 1929) gift med
Birgitta (f år 1936)

Deras barn: Walter (f år 1957)
Charlotta (f år 1958)
Martin (f år 1961)
Susanna (f år 1964)

Erik Waltersson (f år 1925) gift med
Gudrun (f år 1931)

Deras barn: Kristina (f år 1957)
Anna-Lena (f år 1959)
Louise (f år 1963)

Ulf Drake (f år 1932) gift med
Berit (f år 1935)

Deras barn: Katarina (f år 1958)
Urban (f år 1961)
Svante (f år 1964)

Jan Lindström (f år 1940) gift med
Charlotte (f år 1940)

Deras barn: Daniel (f år 1963)
Jonas (f år 1965)
Gustaf (f år 1976)

Jotunheim är markerat med nr 3 på kartskissen, sidan 5.

GRÄSSJÖFALLET

Det är inte bekant vilket år bostadshuset byggdes, men mycket tyder på att det, som många andra hus i området, är byggt under senare hälften av 1800- talet.

Grässjöfallet ägs av Arne och Margareta Nolgren.

Under beteckningen "Grässjöfallet N:r 1, en äng" finns fastigheten dokumenterad i jordregisterboken redan i samband med laga skifte på kronoallmanningen Tiveden, mellan åren 1834 och 1844.

Vem som ägt fastigheten före år 1907 är för närvarande inte känt, men därefter ser ägarlistan ut så här:

1907 - 1944 Karl Andersson och hans hustru Ida

1944 - 1971 Knut Gullbrandsson och hans hustru Ester

1971 - Arne Nolgren och hans hustru Margareta

Arne (f år 1924) och Margareta (f år 1926) bor i Örebro och de nyttjar Grässjöfallet som veckosluts- och sommarställe. Det växer bra på Grässjöfallets åkrar, vilket är till glädje, inte minst för älgar och rådjur och annat vilt.

År 1979 tillkom ytterligare ett bostadshus på fastigheten. Det är dottern Ann-Charlotte som tillsammans med Tomas Eriksson uppfört ett fritidshus. Ann-Charlotte (f år 1957) och Tomas (f år 1955) och deras barn Jenny (f år 1979) och Lisa (f år 1983) bor i Hova.

Grässjöfallet är markerat med nr 4 på kartskissen, sidan 5.

DAMMKÄRRET (GÖRANSSON)

Det nuvarande boningshuset byggdes år 1866. Tidigare, medan Dammkärret var en fastighet, låg boningshuset mellan de två nuvarande. Från det ursprungliga huset har en dörr bevarats. Vidare finns det fortfarande en bärbuske kvar på den gamla boplatsen.

Fastighetens officiella beteckning är "Hälften av Dammsmossen och Hagekärret 1:1" och den ägs av Elisabeth Göransson, gift med Tore.

Från tidig Dammkärrshistoria kan noteras att det finns bevarade papper som visar att jorden i Dammkärret, före år 1829, brukades av Jan Persson från Barrud.

Fram till år 1866 var Dammkärret en fastighet, men detta år sålde Johannes Larsson halva gården till sin son Johannes Johansson. Denne byggde då det hus, där Göranssons bor idag. Gamle Johannes behöll andra halvan och byggde bostadshuset på nuvarande Carlqvists fastighet.

Fastighetens ägare genom åren

1866 - 1892	Johannes Johansson med hustrun Anna Beata, f Karlsdotter
1892 - 1894	Anna Beata Karlsdotter och hennes söner Karl och Alexander
1894 - 1943	Alexander Johansson med hustrun Anna, f Björklund
1943 - 1954	Karin Wessman (dotter till Alexander och Anna)
1954 -	Elisabeth Göransson (systerdotter till Karin Wessman)

SLÄKTTAVLA med direkt anknytning till fastigheten

Johannes Johansson (f år 1830) gift med Anna Beata Karlsdotter (f år 1836)

Deras barn: Karl Johan (f år 1864)
 Per Gustav (f år 1865)
 Alexander (f år 1866)
 Emil (f år 1872)
 Viktor Henning (f år 1874)
 Sofia (f år 1875)
 Beata Maria (f år 1876)
 Hulda (f år 1877)
 Karolina (f år 1880)

Alexander (Sander) Johansson (f år 1866) gift med Anna (f år 1867)

Deras barn: Johan Alexius (f år 1895)
 Oscar (f år 1895)
 Karl (f år 1895)
 Ellen (f år 1898)
 David (f år 1900)
 Elsa (f år 1902)
 Judith (f år 1905)
 Karin (f år 1907)
 Astrid (f år 1911)

Tore Göransson (f år 1928) gift med Elisabeth (f år 1932 och dotter till Judith med make)

Deras barn: Agneta (f år 1957)
 Mats (f år 1960)

Elström har hittills inte installerats i Dammkärret, men telefon finns det sedan år 1978. Elisabeth och Tore Göransson bor i Västerås och de nyttjar Dammkärret främst som sommarviste. En viss areal åkerjord är uppodlad och där växer havre, vilket är till glädje, inte minst för traktens talrika älgar.

Fastigheten är markerad med nr 5 på kartskissen, sidan 5.

Det berättas att

Johannes Larsson, den siste ägaren till hela Dammkärret, en gång skaffade sig ett något ovanligt extraknäck under en tid. Det var så att någon Barrudsbo hade gjort sig skyldig till en förseelse, som renderade vederbörande en månads fängelsestraff. Johannes gjorde ett avtal med den straffade, som innebar att han fick en tunna råg i utbyte mot att han satt av straffet åt rågproducenten från Barrud. Så kunde man ordna det för sig vid mitten av 1800- talet!

DAMMKÄRRET (CARLQVIST/LARSSON)

Det nuvarande boningshuset byggdes år 1866.

Fastighetens officiella beteckning är "Hälften av Dammsmossen och Hagekärret 1:1" och den ägs av Hilding Carlqvist.

Vad gäller Dammkärrets historia före år 1866, se "Dammkärret, Göransson".

<u>Fastighetens ägare genom åren</u>		
1866 - ca 1900	Johannes Larsson och hans i tur och ordning tre hustrur	
ca 1900 - ca 1920	Lars Johansson och hans hustru Lena (Lars son till Johannes och någon av hans tre hustrur)	
ca 1920 - 1949	Johan Eriksson och hans hustru Anna samt sonen Karl	
1949 - 1953	Erik Andersson och hans hustru Rut	
1953 -	Hilding Carlqvist	

Under ett drygt tiotal år, fram till omkring år 1920, bodde Gustaf och Signe Skoog i Dammkärret, tillsammans med Lars och Lena. Signe var deras fosterdotter.

Senare bodde Johans och Annas son Karl och dennes hustru Hanna, samt barnen Vivi och Lilian, tidvis i Dammkärret. År 1978 byggdes ett nytt hus på fastigheten. I det huset bor Hilding Carlqvists dotter Birgitta med familj. Familjen består av Anders Larsson (f år 1942) samt Birgitta (f år 1941) och barnen Peter (f år 1969) och Asa (f år 1973).

Liksom familjen Göransson saknar man elström, men telefon finns sedan år 1978.

Hilding Carlqvist bor i Mariestad och familjen Larsson i Kumla. Husen i Dammkärret använder de som fritidshus, mest på sommaren men också på vintern, när skidföret är gott.

Den nu beskrivna fastigheten är markerad med nr 6 på kartskissen, sidan 5.

NOTÄNGEN (GRANHED)

Bröderna Gösta och Henning Djurberg, som tillbringat många somrar i Barrud, när deras föräldrar ännu ägde Jotunheim, köpte år 1939 den så kallade Notängen av Axel Fransson. De byggde där tillsammans ett hus som de båda familjerna nyttjade gemensamt.

Tomten utökades år 1945 åt öster och Henning lät bygga ännu ett hus på den nya delen för sin familj, medan Gösta behöll den ursprungliga tomten och byggnaden. Den legala uppdelningen av marken på två fastigheter skedde år 1963, varvid Hennings del fick beteckningen 1:41 och Göstas 1:46.

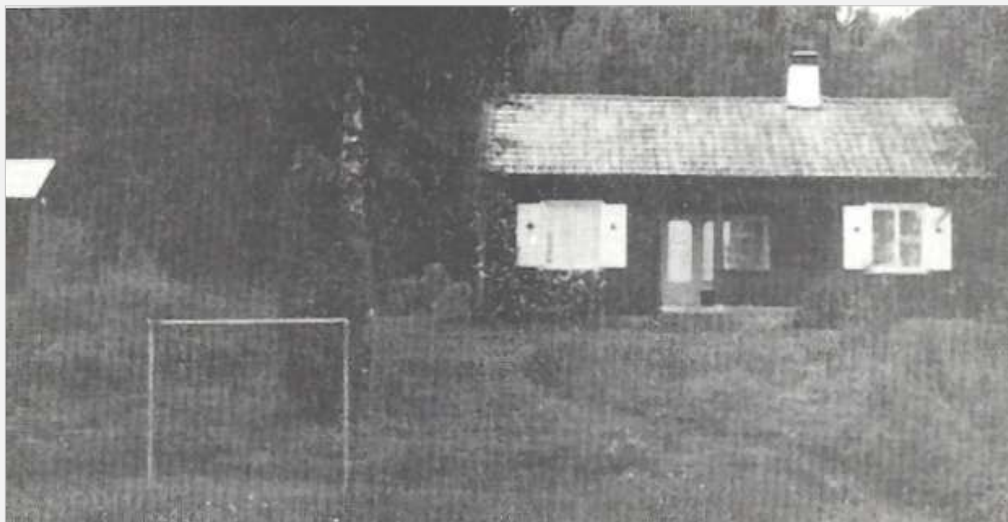
Fastigheten Barrud 1:41 har sedan år 1963 ägts av Karin Djurberg och hennes dotter Elisabeth.

Fastigheten fick elektrisk ström omkring år 1960 och telefon installerades år 1966.

Elisabeth och Bengt Granhed bor i Hässelby Villastad i Stockholm och Elisabeths mamma Karin bor också i Stockholm. Vid Notängen vistas man huvudsakligen under sommarmånaderna och njuter av en av Barrudstraktens skönaste utsikter.

Fastigheten är markerad med nr 7 på kartskissen, sidan 5.

NOTÄNGEN (DJURBERG)

Det var bröderna Gösta och Henning Djurberg som köpte Notängen av Axel Fransson år 1939. De byggde därefter ett gemensamt hus, där de båda familjerna bodde till år 1945. Då flyttade Henning med familj ett stycke öster ut och byggde ett eget hus, medan Gösta och hans familj stannade på det ursprungliga stället.

Fastighetsuppdelning skedde år 1963, då Göstas fastighet fick beteckningen Barrud 1:46 och den andra, Barrud 1:41.

Familjen Djurberg hade följande medlemmar under 1940-talet och framåt:

Gösta Djurberg (f år 1897) gift med Lilly (f år 1892)

Deras barn: Åke (f år 1929), Carry (f 1931), Birgitta (f 1933) och Eva (f 1935).

Åke Djurberg äger för närvarande fastigheten. Han bor i Degerfors och Notängen är främst sommarställe. Utsikten från husets veranda är magnifik.

Fastigheten är markerad med nr 8 på kartskissen, sidan 5.

Tilläggsbild: Notängen vid Unden.

BARRUD (F. D. SVENSSONS)

I det här huset bodde Gustav Svensson och hans syster Anna Stina till i mitten av 1930- talet. Huset var sannolikt uppfört i slutet av sjuttonhundra- eller början av adertonhundratalet. Det revs i mitten av 1940- talet.

Om detta ställes historia före år 1900 vet vi inte så mycket. men det står klart att systemen Anna Stina stod som ägare fram till sekelskiftet, då brodern Gustav tog över. Syskonens far hette Sven. Moderns namn känner vi icke.

Fastighetens ägare genom åren

- 1900	Anna-Stina Swensdotter
1900 - 1934	Gustav Svensson
1934 - 1956	Frans Karlsson, Karl Boström och Gustav Törling
1956 - 1957	Lantbruksnämnden i Skaraborgs län
1957 - 1979	Alex Karlsson, Margit Karlsson och Yngve Olofsson
1979 -	Yngve Olofsson

De tre personerna som ägde fastigheten från år 1934 och drygt tjugo år framåt representerade ett bolag i skogsbranschen med säte i Tibro.

Gustav Svensson och hans syster Anna Stina

Anna Stina avled år 1935. Det var något år senare som Gustav sade så här till någon av grannarna: "Rassmussa pöjk på Mura va här å sa att ja sölle te fatti' stua". Det hade gått så långt att Fattigvården i Finnerödja funnit sig föranlåten att ingripa i Gustavs liv. Man försökte övertala honom att flytta från det fallfärdiga huset i Barrud. Talesman för Fattigvården, G. M. Fredberg, tillika landstingsman och riksdagsman i sinom tid, var född på Myran, inte så långt från Barrud och därav Gustavs benämning. Gustav var född i Barrud och han ville inte flytta från sin stuga, trots att den höll på att rasa ihop över honom. Han bodde kvar på något slags undantag, sedan han sålt fastigheten till ett skogsbolag år 1934.

I brev som Gustav senare skrev från Älgårås, till ett par grannar i Barrud, uttrycker han vrede och sorg över att han, som han själv uppfattade det, hade blivit lurad att sälja sin gård. Över huvud taget tyckte han att många var orättvisa mot honom och han hade få vänner.

Som exempel på Gustavs förhållande till grannarna i Barrud kan följande nämnas. Då soldattorpet skulle säljas och man ordnade med lantmäteri år 1929, skulle alla fastighetsägarna godkänna protokollet från förrättningen. Alla skrev på, utom Gustav Svensson. Han ville få anført till protokollet "att han inte ville stå med sitt namn tillsammans med de andra Barrudsborna".

Gustav Svensson och Anna Stina Svensson.

Nog representerar han ett ganska sällsynt människoöde, denne Gustav. Han var mer eller mindre ständig ovän med minst halva Barruds befolkning och han gick omkring och skällde över grannarnas sätt att vara mot honom. Han hade en relativt stor fastighet. Han hade väl ingen brist på pengar, egentligen. Men han valde att leva i armod. Varför?

Systemens Anna Stina öde är naturligtvis minst lika märkligt som broderns. Hon levde ju i precis samma armod som bror sin. Däremot var hon känd som en vänlig människa och hon försökte mildra Gustavs utfall, så gott hon kunde. Hon brukade ge honom följande råd: "Du sa inte säja öm folk annat än Du kan säja döm i öjera (ögonen)". Och det var väl en gyllene regel, så god som någon.

Anna Stina dog som sagt i Barrud år 1935. Gustav dog i Älgårås, varifrån familjen kommit till Barrud en gång i tiden.

Av bostadshuset i Barrud återstår idag bara en stenhög.

F. d. "Svenses" är markerat med nr 20 på kartskissen, sidan 5.

Det berättas att det var Johan Jansson (Johan i Gropa) som tog den bild på Gustav, som finns på föregående sida. Johan hade en lådkamera med stativ och en dag på 1920- talet kom han till Svenssons och monterade upp sin utrustning. Gustav var både nyfiken och misstänksam och förhörde sig om "va dä va för en mokapär". Johan tog till en nödlögn och förklarade att det var en radioapparat. Gustav ville se en sådan nymodighet på närmre håll och blev därmed fotograferad i vardagsskrud.

Gustav Svensson var i Gårdsjö hos Sahlén och handlade. Han köpte ett kilo lutfisk och ville dessutom köpa en stålpenna (stålfjär) att skriva med. Sahlén tog betalt för fisken och sa: "Stålfjädern får Svensson i gåva av mig". Gustav blev så tagen av handelsmannens generositet att han på stående fot kvitterade denna artighet med: "Ä herrn så snäll, då tar ja allt ett kilo lutfisk te".

BARRUD (PERSSON/UNDÉN)

Bostadshuset byggdes omkring år 1880 av Olof Moberg och hans hustru Carolin (Lina) Karlsdotter.

Fastigheten ägs av Ulf och Anita Persson, tillsammans med Bertil och Ann Undén. Ulf och Ann är syskon.

Stamfastigheten, 1:18 och 1:31, är den fastighet som tillhörde Olof Moberg. Nuvarande omfattning fick gården år 1937, då Elsa Persson köpte det ställe som Victor Moberg tidigare ägt. Den senare fastigheten har beteckningen "1:30 och hälften av 1:17". Stamfastigheten förvärvades år 1932 av Valfrid Persson, gift med Elsa senare. Då Elsa Persson köpte Victor Mobergs fastighet år 1937 undantog släkten efter Victor bostadshus och uthus samt tomtmark på 49 år.

År 1978 brann Victors bostadshus ner till grunden och det gjordes i sammanhanget en uppgörelse som innebar att återstoden av kontraktstiden spolades. Victor Mobergs ättlingar bildade då i stället "Föreningen Barrudsstugan". Se även under Soldatbostället.

Olof och Lina Moberg med dottern Beda. I bakgrunden Victors.

SLÄKTAVLA med direkt anknytning till nuvarande gården
Valfrid Persson (f år 1900) gift med
Elsa (f Davidsson i Stenberget år 1900)
Deras barn: Ann (f år 1938)
 Ulf (f år 1941)

Ulf (f år 1941) och Anita (f år 1944) Persson, med dottern Lena (f år 1971) bor på Ekerö, i Stockholm och de vistas i Barrud på somrarna och många helger och veckoslut under övriga året.

Bertil (f år 1937) och Ann (f år 1938) Undén och deras barn bor i Karlskoga. De vistas i Stenberget på sin fritid.

Den nu beskrivna gården är markerad med nr 9 (stamfastigheten) och
nr 21 (f. d. Victor Mobergs ställe) på kartskissen, sidan 5.

BARRUD (OLOFSSON)

Det nuvarande bostadshuset byggdes år 1870 och ersatte ett tidigare hus som låg ungefär på samma plats som det nuvarande. Det finns inga märken kvar efter det gamla huset.

Fastigheten ägs av Yngve Olofsson, gift med Siv.

Gården kom i släktens ägo genom Anders Jansson och hans hustru Lovisa. August var sonson till Anders och Lovisa.

Augusts far hette Karl Johansson i Ullsandsmo och modern hette Johanna, född Eriksson.

SLÄKTTAVLA med direkt anknytning till fastigheten	
August Karlsson (f år 1868) gift med	
Emma Sofia (f år 1873)	
Deras barn:	Alex (f år 1899)
	Edit (f år 1901)
	Sven (f år 1904)
	Margit (f år 1914)
Yngve Olofsson (f år 1931 och son till Edit och hennes	
make Erik Olofsson, f år 1898)	
Yngves hustru Siv (f år 1939)	
Deras barn:	Anette (f år 1965)
	Sören (f år 1966)
	Yvonne (f år 1971)
<u>Fastighetens ägare genom åren</u>	
1869 - 1897	Anders Jansson
1897 - 1949	August och Emma Sofia Karlsson
1949 - 1956	August Karlssons dödsbo
1956 - 1979	Alex Karlsson, Margit Karlsson och Yngve Olofsson
1979 -	Yngve Olofsson

Denna fastighet, med beteckningen Barrud 1:14, har utökats med följande fastigheter:

År 1926 Barrud 1:12, Gustaf Mobergs f. d. fastighet, vilken redan år 1876 tillförts hälften av Barrud 1:17.

År 1957 Barrud 1:8, Gustav Svenssons f. d. fastighet

Båda dessa fastigheter finns beskrivna under egna rubriker..

Yngve Olofsson med familj bor i Åsebol, där man driver jordbruk. Man pendlar mellan Åsebol och Barrud och utöver den egna jorden i Barrud, brukar man i stort sett all den areal åkerjord som finns i Barrud, genom arrende.

Fastigheten Barrud 1:14 är markerad med nr 10 på kartskissen, sidan 5.

BARRUD (F. D. GUSTAF MOBERGS)

Det är oklart när bostadshuset byggdes, men det torde röra sig om sent 1700-tal eller tidigt 1800-tal. Fastigheten ägs av Yngve Olofsson, gift med Siv.

Släkten Moberg har funnits i Barrud minst sedan början av 1800-talet och denna fastighet är släktens stamställe. Se vidare under rubriken "Mobergs släkttavla".

Fastighetens ägare genom åren

- 1798	Hans Jansson och h h Erika Pehrson
1798 - 1829	Trumslagaren Olof Moberg och h h Stina Olofsdotter
1829 - 1833	Stina Olofsdotter och hennes sex barn
1833 - 1857	Olof Olofsson Moberg d y och h h Clara Gustafwa Persdotter
1857 - 1889	Oskiftat efter Olof Moberg d y
1889 - 1922	Lars Gustaf Moberg och h h Lovisa Jansdotter
1922 - 1926	Gustav Moberg (brorson till Lars Gustaf och son till Victor Moberg)
1926 - 1926	Edvard Burén och h h Anna
1926 - 1956	August och Emma Sofia Karlsson
1956 - 1979	Alex Karlsson, Margit Karlsson och Yngve Olofsson
1979 -	Yngve Olofsson

I början av 1920-talet beboddes och arrenderades fastighet en av Lars Gustafs barn Sigfrid och Naemi Moberg. Syskonen arrenderade således av sin kusin Gustaf Moberg (han som var predikant). Under en kort period i slutet av 1920-talet bodde Selma Söder, med sin son Ragnar, i bostadshuset.

Den nu beskrivna fastigheten är markerad med nr 11 på kartskissen, sidan 5.

BARRUD (GUSTAFSSON)

Bostadshuset byggdes år 1928. Det ersatte då ett tidigare hus som låg något femtiotal meter närmare den gamla bygatan. Från det äldre huset återstår idag bara en stenhäll.

Fastigheten ägs av Lennart Gustafsson, gift med Kerstin.

Gården har varit i släktens ägo under hela det senaste seklet och även långt där före.

```
SLÄKTTAVLA med direkt anknytning till gården
Erik Johan Jansson, gift med
Greta Lisa Eriksdotter
Deras söner: Erik Johan
              Gustav
Gustav Eriksson (f år 1868) gift med
Hanna Olivia (f år 1883)
Deras barn:  Nils Johan Gunnar (f år 1905)
              Erik Gustaf Elof  (f år 1906)
              Gunhild Margareta (f år 1909)
              Berta              (f år 1919)
Gustav Bertil Gustafsson (f år 1906) gift med
Gunhild Margareta (f år 1909)
Deras son:   Rolf Gustav Lennart (f år 1946) gift med
              Kerstin (f år 1948)
Deras barn:  Mari      (f år 1972)
              Samuel   (f år 1974)
              Andreas  (f år 1979)
```

Från 1920- 30- talet finns att notera att familjen Eriksson hade byns första privata personbil och vid sidan av övriga sysslor bedrev Erik vid den tiden "taxirörelse" i Barrud.

Fastighetens ägare genom åren

1840 - 1859	Jan Isacksson och h h Maria Nilsdotter (föräldrar till Erik Johan Jansson)
1859 - 1898	Erik Johan Jansson och h h Greta Lisa Eriksson
1898 - 1903	Erik Johan Eriksson
1903 - 1950	Gustav Eriksson och h h Hanna Olivia
1950 - 1974	Bertil Gustafsson och h h Gunhild
1974 -	Lennart Gustafsson och h h Kerstin

Familjen Eriksson på verandan till det gamla bostadshuset som revs 1928.

Bertil och Gunhild bodde på gården till vintern 1982- 83, då de flyttade till Finnerödja samhälle. De är värdar för bönehuset i Barrud och Bertil är sedan år 1979 byfogde i Barruds Byalag.

Sedan Bertil och Gunhild slutade med aktivt jordbruk i mitten av 1970- talet, har Bertil bland annat sysslat med sitt speciella yrke, att vara finsnickare och möbelrestauratör. Gunhild har gjort sig känd som en utomordentligt duktig "konditor", vilket bland andra byalagets trägna arbetarskara haft gott av under många bjudningar i den Gustafssonska sommarträdgården.

Lennart och Kerstin med familj bor i Finnerödja samhälle. I Barrud odlar man potatis och grönsaker på den jord som inte är utarrenderad.

Den nu beskrivna fastigheten är markerad med nr 12 på kartskissen, sidan 5.

BARRUD (FRANSSON)

Bostadshuset, som användes fram till år 1957, är sannolikt byggt i slutet av sjuttonhundra- eller början av adertonhundratalet och är således det äldsta, i ursprungligt skick bevarade huset i Barrud.

Fastigheten ägs av Lars Fransson.

År 1939 avstyckades Notängen och såldes till bröderna Djurberg.

År 1953 köpte Axel Fransson (Lars morbror) hus, åker- och ängsmark från Erik Anderssons fastighet och samtidigt flyttade Axel och hans bror Nils in i det nyförvärvade bostadshuset. Per Johansson och hans systerdotter Eva bodde kvar i det gamla huset till år 1957, då Per avled. Han var då i det närmaste hundra år gammal.

<u>Fastighetens ägare genom åren</u>		
1862 - 1898	Jan Petter Jansson och h h Karolina Petters-	dotter
1898 - 1907	Per Gustaf Jansson och h h Ida Lowisa Jans-	dotter
1907 - 1909	Otto Jonsson och Alfred Andersson	
1909 - 1939	Per Johan Johansson	
1939 - 1980	Axel Fransson	
1980 -	Lars Fransson	

Det var en hemvänd svensk- amerikan, Per Johansson från Grässjön i Tived, som tillsammans med sin syster Matilda (Tilda) och svåger Frans Johansson samt sex barn kom tvärs över Unden till Barrud år 1909.

Barnen hette Anna (f år 1894), Karl (f år 1896), Erik (f år 1899), Nils (f år 1902), Axel (f år 1903) och Eva (f år 1905). Efter ankomsten till Barrud föddes Karin år 1909.

Fastigheten är markerad med nr 13 på kartskissen, sidan 5.

Per Johansson. Barruds äldste genom tiderna.

_BARRUD (F. D. ANDERSSONS)

Bostadshuset byggdes år 1877 och ersatte ett äldre hus, som låg ungefär på samma ställe som det nuvarande.

Fastigheten ägs idag, vad galler husbestånd samt åker- och ängsmark, av Lars Fransson. Övrig mark har uppgått i fastigheten Nolmarken.

Fastighetens ägare genom åren

1785 - 1836	Olof Olofsson och h h Maria Olofsdotter
1836 - 1839	Maria Olofsdotter
1839 - 1853	Anders Olofsson
1853 - 1898	Anders Petter Andersson och h h Gustava Olofsdotter
1898 - 1926	Per Gustav Andersson och h h Hulda Charlotta Eriksdotter, Moberg
1926 - 1944	Erik och David Andersson
1944 - 1953	Erik Andersson och h h Rut
1953 - 1980	Axel Fransson (hus-, åker- och ängsmark)
1980 -	Lars Fransson (" " " ")

Familjen Andersson flyttade år 1953 från Barrud till Nolmarken, Finnerödja. David Andersson stannade kvar i Barrud, på f. d. Soldatbostället, till år 1972.

När Axel Fransson och hans bror Nils flyttade in i bostadshuset och övriga hus år 1953 var det en kort resa, eftersom Franssons gamla hus och detta bostadshus ligger bara några tiotal meter från varandra.

Anderssons släkttavla, se nästa sida.

Den nu beskrivna fastigheten är markerad med nr 14 på kartskissen, sidan 5.

SLÄKTTAVLA med direkt anknytning till fastigheten före
år 1953

Anders Petter Andersson (f år 1827) gift med
Gustava Olofsdotter (f år 1826)

Deras barn: Per Gustav (f år 1853)
Erik Johan (f år 1857)
Alma Sofia (f år 1864)
Hulda Charlotta (f år 1875)

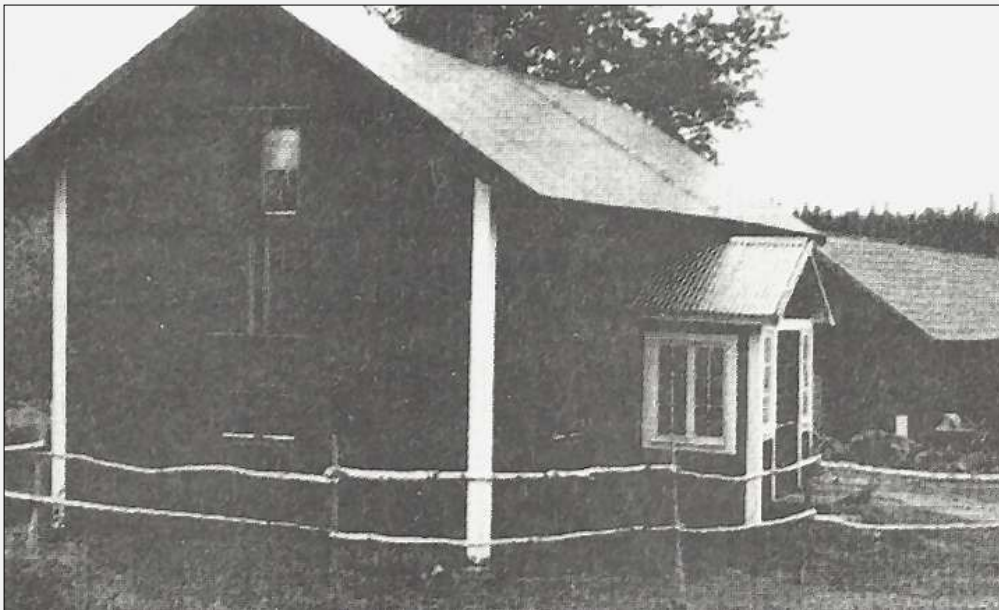
Per Gustav Andersson (f år 1853) gift med
Hulda Charlotta (f år 1877)

Deras barn: Judith Ingeborg (f år 1900)
Erik Gustav Einar (f år 1903)
Hanna Elisabeth (f år 1906)
David Gottfrid (f år 1911)
Gerda Linnea (f år 1918)

Erik Andersson (f år 1903) gift med
Rut (f Lindgren, år 1911)

Deras barn: Marita
Kerstin

SOLDATBOSTÄLLET

Bostadshuset torde vara byggt vid mitten av 1800- talet. Fastigheten ägs av Arne Moberg.

Soldatbostället eller Knekt(e)torpet, som det ofta kallades förr i tiden, har en historia före år 1929 och en därefter.

Soldatens boställe

I historieböckerna står det att indelningsverket i Sverige avskaffades år 1901. Soldatroten nr 1174 i Barrud hade dock avlönad soldat fram till år 1923.

Den siste soldaten var Henning Söder, gift med Clara. Efter avslutad tjänst fick han bo kvar på soldatbostället till sin död år 1928.

Henning Söder och hans Clara hade tio barn: Manfred, Gustav, Hulda, Karl, Johan, Selma, Anna, Elsa, Nils och Linus.

Före Henning Söder hette knekten Salomon Söder, också han med en kvinna vid namn Clara (Gammel- Clara kallad, sedan den nye knekten hade tillträtt). Skiftet mellan knektarna Salomon och Henning skedde omkring år 1890 och den före detta knekten flyttade då ett par hundra meter öster ut, till en liten stuga som rests på byns allmänning. (Se kartskissen, sidan 5).

Barruds soldatboställe har legat på det område vi nu beskriver, i varje fall sedan 1840- talet. Vid laga skifte i Barrud, fastställt år 1851, var soldattorpet med och fick i stort sett sin nuvarande arealomfattning om cirka 9 hektar.

Se vidare under "Soldatliv i Barrud", längre fram..

F. d. soldatbostället

Vid den gränsbestämning med mera, som skedde efter auktionen på soldatbostället år 1929, fastställdes villkoren för dess framtida status. Det blev då bland annat fastslaget att soldattorpet skulle betraktas, icke som jordbruksfastighet med de rättigheter och skyldigheter det innebar beträffande gemensamma områden och fiskerätt i Undan med mera, men väl som ett område "lämpligt att begagnas företrädesvis för bostadsändamål".

Den förste ägaren till soldattorpet blev Karl Andersson, gift med Ida. De kom närmast från Grässjöfallet och köpte soldattorpet på auktionen år 1929.

Samtliga ägare till soldattorpet

- 1929	Barruds bybor gemensamt
1929 - 1945	Karl Andersson och h h Ida
1945 - 1972	David Andersson
1972 - 1973	Harry Moberg (sonson till Wictor Moberg)
1973 -	Arne Moberg (son till Harry)

David Andersson är den hittills "längste" private ägaren till f. d. soldattorpet. Född i Barrud år 1911 och boende här i över sextio år, är David utan tvekan en av de mera välkända Barrudsprofilerna under 1900- talet. Hans natur- och jaktintresse och hans erfarenheter på dessa områden är av många omvitnade.

David Andersson i Barrud har hedrats med en egen rubrik längre fram.

År 1979 bildades föreningen "Barrudsstugan". Det är tolv familjer, ättlingar till Victor Moberg, som byggt ett hus i utkanten av soldattorpets ägor. Huset har ersatt det hus som brann ner år 1978 och en gång i tiden byggdes av Victor Moberg.

Arne Moberg, med sonen Johan och sambon Kerstin Pettersson, med sonen Jonas och dottern Emma bor i Arboga. Barrud är främst deras sommarhalvårsviste. Två får och två grisar ingår i hushållet under sommaren och hösten 1983.

Soldattorpet är markerat med nr 15 på kartskissen, sidan 5.

BARRUD (GUNNARSON)

Det nuvarande bostadshuset byggdes omkring år 1880 och ersatte ett tidigare hus som låg bara ett fåtal meter från det nuvarande. Det finns inga rester kvar från det gamla huset, utom någon innerdörr.

Sin nuvarande omfattning fick gården år 1887, då den ursprungliga fastigheten slogs ihop med en annan fastighet, som köptes av Bror Henrik Wern. Stamfastigheten har varit i släktens ägo sedan den bildades genom en avstyckning år 1847. Under 1900- talet har gården oftast kallats "Karlssönernas ställe".

Gården ägs idag av Bernt och Birgitta samt Alf och Kaisa Gunnarson.

Fastighetens ägare genom åren

1847 - 1853	Jonas Swensson och h h Maria Olofsdotter
1853 - 1862	Maria Olofsdotter och hennes fyra barn
1862 - 1864	Johannes Jonsson och h h Stina Lowisa Andersdotter
1864 - 1889	Carl-Gustaf Carlsson och h h Gustafwa
1889 - 1905	Gustafwa och hennes fem barn
1905 - 1941	Johan Karlsson och h h Augusta samt Johans bröder Karl och Adolf (Karlssönerna)
1941 - 1967	Gunnar Carlsson och h h Birgit
1967 -	Bernt och Birgitta samt Alf och Kaisa Gunnarson

SLÄKTTAVLA med direkt anknytning till gården

Jonas Swensson (f omkr år 1785) gift med
Maria Olofsdotter Moberg (f år 1789)

Deras barn: Johannes
 Anna-Lena
 Lowisa
 Gustafwa

Carl-Gustaf Carlsson (f år 1833) gift med
Gustafwa Jonsdotter (f år 1836)

Deras barn: Ida Lowisa (f år 1863) Till USA 1893
 Karl Gustaf (f år 1865)
 Johan Oskar (f år 1867)
 Per Adolf (f år 1871)
 August Edward (f år 1874) Till USA 1893

Johan Oskar Carlsson (f år 1867) gift med
Augusta Charlotta Fransson (f år 1876)

Deras barn: Birgit (f år 1913)

Gunnar Carlsson (f år 1909) gift med
Birgit (f år 1913)

Deras barn: Bernt (f år 1935)
 Alf (f år 1937)
 Britt (f år 1939)
 Barbro (f år 1947)

Mellan åren 1944 och 1958 var gården utarrenderad till Adolf Eriksson och hans hustru Anna.

Bostadshuset hyrdes ut till sommargäster, bland andra familjerna Stenberg och Tufvesson från Mariestad, under åren 1958- 1968.

Alltsedan Adolf Erikssons arrende upphörde år 1958, har Gunnar Carlsson odlat jorden på gården och han har bl. a. gjort sig känd som Barruds "mesta" jordgubbsodlare under 1960- och 70- talet. Det växer även potatis och svarta vinbär på åkrarna.

ANDERS- PETTERS- BACKEN

Från mitten av 1970- talet står det en ny byggnad på den så kallade Anders-Petters- backen, i södra kanten av fastigheten. Det huset är Birgits och Gunnars sommarställe.

Namnet "Anders- Petters- backen" härstammar helt visst från en tidig ägare till denna del av gården. Från år 1865 och ett tiotal år framåt hette nämligen ägaren Anders Petter Andersson. Denne var föregångare till Bror Henrik Wern på den här delen av marken, som införlivades med stamfastigheten år 1887.

Bror Henrik Wern var bror till August Wörn, som bodde bara ett stenkast eller två från den plats, där Bror Henrik Werns dåvarande stuga låg. Bror Henrik och

hans hustru Charlotta samt deras tolv barn flyttade från Barrud till Gäddeviken år 1887.

Det redan på 1800- talet rivna, Bror Henrik Werns bostadshus. låg nära gårdens egna smedja. Det är markerat med nr 23 på kartskissen, sidan 5.

Bernt (f år 1935) och Birgitta (f år 1941) med barnen Christer (f år 1964), Carl-Fredrik (f år 1970) och Christine (f år 1973) bor i Bunkeflo, i Skåne. Alf (f år 1937) och Kaisa (f år 1939) med barnen Lena (f år 1962) och Lars (f år 1965) bor i Örebro. Barrud är deras veckosluts- och sommarviste.

Den nu beskrivna fastigheten är markerad med nr 16 på kartskissen, sidan 5.

BARRUD (WÄRN)

Det nuvarande bostadshuset byggdes år 1911 och ersatte då ett tidigare hus som brunnit ner till grunden ett par år tidigare. Det gamla huset låg cirka 50- 75 meter närmare byns centrum. Det finns inga rester kvar av detta.

Gården ägs av Gunnar Wärn och hans hustru Maj- Britt.

Den här fastigheten har varit i släkten Wärns ägo under hela det senaste seklet och säkert många år där före. Gården har övergått från far till son i minst fyra generationer. Före Gunnar var det hans föräldrar Gustaf och Hulda Wärn och före dem August och Anna Stina Wärn samt i sin tur före dem Henrik och Lena Kajsa Wärn som ägde och brukade gården.

Födelseår saknas (i släkttavlan) för de äldre medlemmarna av familjen Wärn på grund av att alla papper förstördes vid branden år 1909.

Maj- Britt och Gunnar bor i Stenfallet, Finnerödja och de nyttjar Barrud som veckosluts- och sommarställe främst. Jordbruket i Barrud inskränker sig till trädgårdsodling, i första hand av potatis och jordgubbar.

SLÄKTTAVLA med direkt anknytning till gården

Henrik Wörn (d år 1871) gift med
Lena-Kajsa (d 1880-talet)

Deras barn: Bror Henrik

Lovisa

Alexander

Emma

August (d år 1911) gift med Anna-Stina (d
Viktor år 1916)

Jan Adolf

Johan

Maria

Beata

Augusts och Anna-Stinas barn:

Emma

Alma

Amanda

Hanna

Ida

Axel

Gustaf

Gustaf Wörn (f år 1878) gift med
Hulda (f år 1889)

Deras barn: Ejnar (f år 1919)

Gunnar (f år 1923)

Gunnar Wörn (f år 1923) gift med
Maj-Britt (f år 1925)

Deras barn: Johnny (f år 1946)

Jan (f år 1954)

Maud (f år 1959)

I den före detta ladugården i Barrud har familjen anordnat ett mycket välplanerat och innehållsrikt privat hembygdsmuseum, där man kan se redskap, möbler och kläder med mera från tider som varit.

Wörns ställe är markerat med nr 17 på kartskissen, sidan 5,

KRONTORP

Det nuvarande boningshuset byggdes år 1978 och det ligger i stort sett på samma plats, där det mellan åren 1881 och 1923 låg ett något mindre hus.

Krontorp ägs av Owe och Barbro Gustén.

Före år 1881 hörde marken till en fastighet som ägdes av Bror Henrik Wern och hans hustru Charlotta. Efter avstyckningen döptes den nybildade fastigheten till Krontorp och köptes av Per Edward Persson och hans hustru Maria Chattrina. De ägde Krontorp fram till år 1916, men flyttade från Krontorp till Kilstorp redan omkring år 1910. År 1916 köpte Per Adolf Karlsson, den näst yngste av "Karl-sönerna", fastigheten.

Per Adolf bodde aldrig själv i Krontorp, utan han arrenderade ut det till Gustaf och Lovisa Eriksson, som redan bodde i Krontorp sedan omkring år 1910. Gustaf och Lovisa samt Lovisas syster Lotta bodde därefter i Krontorp till år 1923. Husen i Krontorp revs samma år.

Per Adolf Carlsson var ägare till sin död år 1959. Då ärvdes fastigheten av Birgit Carlsson, brorsdotter till Per Adolf.

Barbro är dotter till Birgit och Gunnar Carlsson (f år 1947) och Owe (f år 1947) Gustén med barnen Thomas (f år 1968) och Johan (f år 1973) bor i Töreboda.

Krontorp används året runt som deras andra hem. Skogsbruk, jakt och fiske är favorit- fritidssysselsättningar på den manliga sidan av familjen.

Krontorp är markerat med nr 18 på kartskissen, sidan 5.

Den tredje (sista) delen inleds med avsnittet:

BÖNEHUSET (MISSIONSHUSET) I BARRUD

Mariestad 2021-09-21 / Alf